

7 | Deense Landvarkens in Nederland

Om tot een snellere verbetering van de Landvarkens te komen werd in 1929 het initiatief genomen tot import van Deense Landvarkens. Latere importen volgden in 1932 en 1933.

Vooraf in de provincie Overijssel legde men zich onder leiding van ir. R.G. Anema, de Rijksveeteeltconsulent voor Overijssel, toe op de fokkerij van het Deens Landvarken. De eerste ervaringen waren nogal wisselend. De biggenproductie stelde meer eisen dan bij het VDL. De biggen waren gevoelig voor 'zwart worden', wat later bekend zou worden als schurft. Het fijnere en zwakkere beenwerk vergde ook gewenning.

IR. R.G. ANEMA

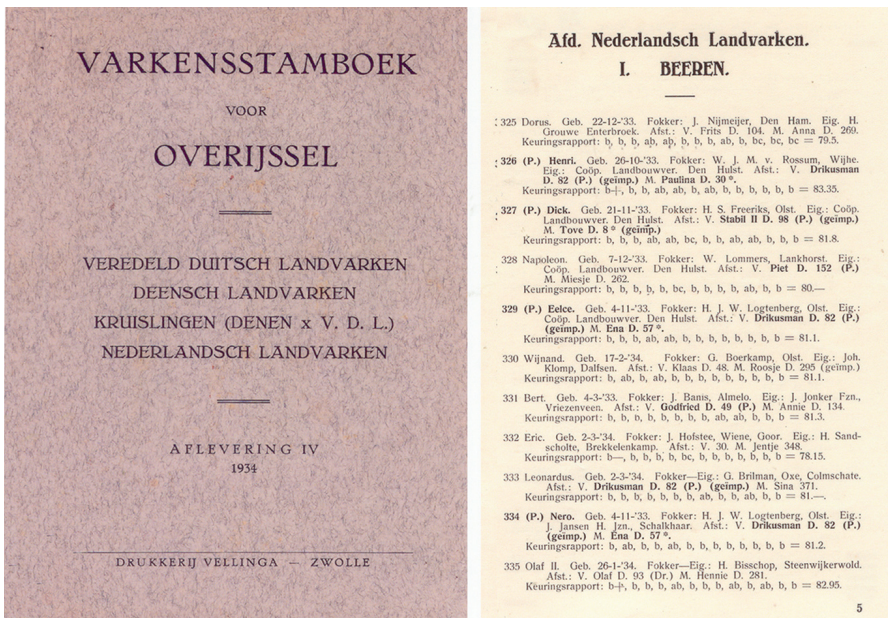
De ervaringen met de latere importen uit 1932 en 1933 schijnen beter te zijn geweest, wat niet zo verwonderlijk is, omdat bij de aankoop in Denemarken rekening gehouden kon worden met de resultaten van de eerste import. Bovendien was ervaring opgedaan met de fokkerij van het zuiver Deens Landvarken.

DEENSE IMPORTZEUG FRÖKEN D2

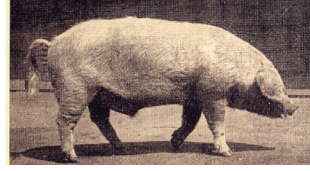
De eerste resultaten gaven in vergelijking met de VDL's geen verbetering te zien van de vruchtbaarheid. De resultaten van het selectiemesterijonderzoek toonden ook geen verbetering van de mesteigenschappen. De slachteigenschappen, zoals lengte en spekdikte en de verdeling van het rugspek, waren duidelijk wel gunstiger. Dat gold ook voor het gewichtspercentage van het achterstel en het bacontype.

Een bekende zeug uit de eerste import was Fröken D2, de basiszeug van een zeer uitgebreide fokfamilie, die een grote invloed kreeg op de fokkerij van het Nederlands Landvarken. De Deense Landvarkens werden aanvankelijk afzonderlijk geregistreerd en gefokt. In december 1933 werd besloten dat stamboeken die dat wensten, de vrijheid hadden het Deens Landvarken en het VDL-varken te registreren als Nederlands Landvarken.

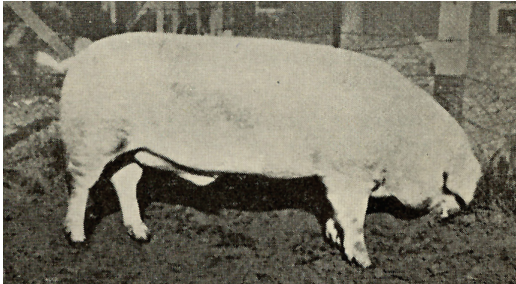
GEDRUKT STAMBOEK 1934

In Overijssel overheerste de Deense bloedvoering, terwijl in Gelderland uitstekende fokdieren voortkwamen uit kruisingen van Deense Landvarken-beren met VDL-zeugen. Ook in de noordelijke provincies en Limburg werden het Deens Landvarken en de kruisingen met succes geïntroduceerd.

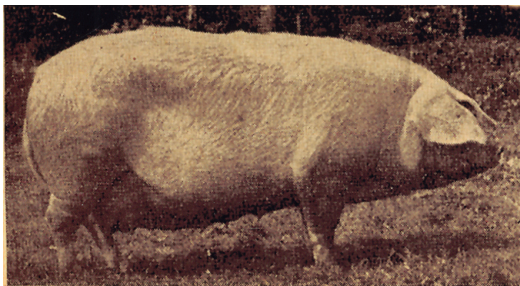
GELDERSE HALFBLOED DEENSE ZEUG 7202 MET DE TOT ELITEBEER VERKLAARDE ZONEN 2189E EN 2354E

De combinatie van de halfbloed Gelderse Deens Landvarken-zeug 7202 met de in Overijssel gefokte volbloed Deense beer 1870E, een zoon van Edmund II D162E, heeft invloedrijke fokdieren voortgebracht. Edmund II D162E zelf heeft zich met een groot aantal vertakkingen gehandhaafd en daardoor een onuitwisbare invloed gekregen op de fokkerij van het Nederlands Landvarken.

STAMVADER EDMUND II D162E

In Noord-Brabant hield men onder leiding van de markante Rijkslandbouwconsulent dr.ir. J.H.F. Deckers tot aan de jaren vijftig vast aan de zuivere VDL-fokkerij.

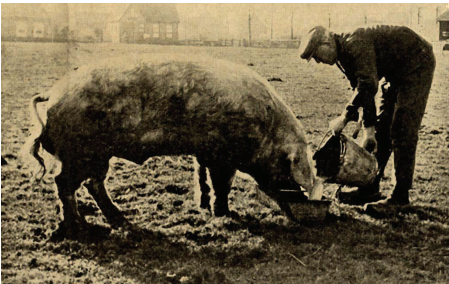
VDL-ZEUG UIT NOORD-BRABANT

De introductie van het Deens Landvarken heeft een grote vooruitgang gebracht in de slachtkwaliteit, vooral in de lengte, de spekdikte en de spekdistributie. De gemiddelde resultaten van de VDL-selectievarkens bleven achter bij die van het Deens en later van het Nederlands Landvarken.

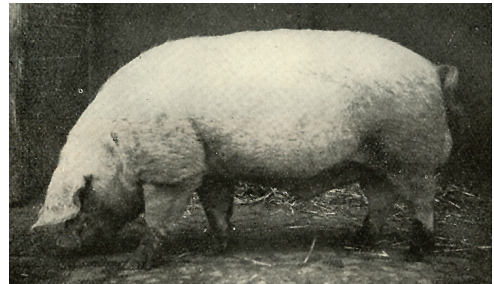
De VDL's hadden dikker spek, een minder regelmatige spekverdeling en een minder goed bacontype, maar deden qua beveleedheid niet veel onder voor de Deense Landvarkens. Bij het VDL was wel een aantal dieren dat de vergelijking met de NL's zeer goed kon doorstaan. Het aantal was echter klein en de variatie groot. Zo ontstond het Nederlands Landvarken uit een nieuwvormingskruising van het Deens Landvarken met het Veredeld Duits Landvarken. De mannelijke bloedlijnen afkomstig van het VDL maakten plaats voor de lijnen van Deense oorsprong.

Beer Richard of wel beer en bruid in één koop!

In de Veldbode van 21 september 1934 vonden we een boeiend artikel over een VDL-beer die afkomstig was uit een geslaagde inteeltcombinatie, een verschijnsel dat in de varkensfokkerij niet zoveel voorkomt. In dit artikel wordt de beer Salamander 400 beschreven, de beste beer die Gelderland ooit gehad zou hebben en die was vernoemd naar zijn beroemde Hannoverse voorvader Salamander 107.

BEER RICHARD

BEER SALAMANDER 400

Salamander 400 dekte op verschillende plaatsen, maar er bleef weinig over van het Salamander-bloed. Hij deed namelijk dienst in de tijd, dat het Veredeld Duits Landvarken populariteit verloor ten koste van het intussen uit Denemarken ingevoerde en modernere Deens Landvarken. Een Friese fokker echter toog naar Markelo in Overijssel en kocht een beerbig van het Veredeld Duits Landvarken. Deze beerbig, later Richard genoemd, voerde langs meerdere zijden het bloed van Salamander 400 en was dus een product van lijnenteelt, ingeteeld op de genoemde Salamander.

Richard groeide voorspoedig op en gaf in Friesland zulke uitstekende fokresultaten, dat hem het predicaat Elite werd toegekend, de hoogste status die een fokbeer te beurt kon vallen.

De schrijver van het artikel, ene V.V., eindigt het artikel als volgt:

Frederik van Eden schreef: Men kan alle dingen op twee manieren bekijken, met of zonder liefde. In een der kronieken gaf ik een curieuze beschouwing weer over een Veeteeltconsulent (ir. R.G. Anema), die voor de fokvereniging Markelo geen goed fokkende VDL-beer kon vinden. En dan komt een fokker uit het Friese Rijperkerk naar de gemeente Markelo en vindt er behalve een VDL-beerbig, de latere elitebeer Richard, terloops ook zijn blonde bruid.